

ሦስተኛ ክፍል ።

ያንን ሕይወት መኖር ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

የረካ ሕይወት ።

ኢያሱ ፲፫ ፡ ፴፫ ።

«ሙሴም ለምናሴ ነገድ እኩሌታ ርስት ሰጣቸው ፡ ለምናሴም ልጆች ነገድ እኩሌታ በየወገኖቻቸው ይህ ነበረ ። ድንበራቸውም ከመሃናይም ጀምሮ የባሳን ንጉሥ የዐግ መንግሥት ፡ ባሳን ሁሉ ፡ በባሳንም ያሉት የኢያዕር መንደሮች ሁሉ ስድሳው ከተሞች ፡ የገለፃድም እኩሌታ ፡ በባሳንም ያሉት የዐግ መንግሥት ከተሞች ፡ አስታሮትና ኤድራይ ነበረ ። እነዚህም ለምናሴ ልጅ ለማኪር ልጆች ሆኑ ፤ ለማኪር ልጆች እኩሌታ በየወገኖቻቸው ይህ ነበረ ።

ሙሴ በምሥራቅ በኩል በኢያሪክ አንጻር በዮርዳኖስ ማዶ በሞዓብ ሜዳ ሳለ የከፈለው ርስት ይህ ነው ። ለሌዊ ነገድ ግን ሙሴ ርስት አልሰጠም ። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዳላቸው ርስታቸው እርሱ ነው ።» ኢያሱ ፲፫ ፡ ፳፱ — ፴፫ ።

መጽሐፈ ኢያሱ ምዕራፍ ፲፫ ቁጥር አንድ እግዚአብሔር ኢያሱን ባሳሰበበት ማሳሰቢያ ይጀምራል ። «ያልተወረሰች እጅግ ብዙ ምድር ገና ቀርታለች» ይህ ከመንፈሳዊ አንቀጥቀራችን ሲነፃጸር ትክክለኛ መሆኑን ተረድተናል ። እስራኤል ምድሪቱን የሚወርሱት በዕጣ መሆኑን እናስተውል ። ይህም ማለት ፡ እያንዳንዱ ነገድ የሚወርሰውን የግዛት ዳር ድምበር እግዚአብሔር ራሱ ወሰነ ። እግዚአብሔር የሰጣቸውንም ርስት ለማውረስና በእርስዎም ለመኖር በመተባበር ሲዋጉ በነበሩበት ጊዜ በተማሩት የጦር ስልትና አቅድ እያንዳንዱ ነገድ እንዲጠቀምበት የራሱ ፋንታ ነው ። እግዚአብሔር በክርስቶስ ያለልንን ሳንቀበለው የምንቀረው በእምቢታችን መሆኑን ብዙ ጊዜ እንረዳለን ።

በዚያን ዘመን የተደረገውን ላውሳና በዕጣቸው ስላልተደሰቱ አንዳንድ ሰዎች አንድ ወይም ሁለት ቃል ልናገር ። ዛሬ ብዙውን ጊዜ የላጤነት ኑሮ የሚኖሩ ሰዎች ያጋጥሙኛል ። ጥቂቶቹ ስለተደናገሩ ላጤዎች ሆኑ ። ቀድሞ እንደ ሕልም እያዩ ተስፋ ያደረጉአቸው ወርቃማ ቀኖችና የተድላ ኑሮዎች በልዘውና ዝገው ተሠወሩባቸው ። የተጎሳቆለ ጤና እግሩን ተከለባቸው ። ስለዚህ ለራሳቸውም ሆነ ለሌሎች አንዳች የማይጠቅሙ ሊሻሻሉም የማይችሉ ይመስላሉ ። ለሌሎች ደግሞ በታላቅ ደስታ ፡ ተስፋና ዓላማም የተጀመረ ጋብቻ የተበላሸ ፡ የፈረሰና የወደመ ፡ የመጣላት የቁጣና የመቅሠፍት ማደርያ ወደ መሆን ተለወጠ ። ቀድሞ ትዳር በነበረበት ስፍራ

በፍርስራሽና በውድማ መካከል ተደናግረው ቀሩ። እንደገና ተመልሰው እንደ ቀድሞው እንደማይሆኑ ይሰማቸዋል። አንዳንዶች ክርስቲያኖች እንኳ እነዚህ ነገሮች ይደርሱብናል በማለት እየፈሩ አተኩረው ይመለከቱአቸዋል። አሳዛኙም የመፈታት ጉድፍ የማይላቀቁት ወይም የማይቀር ከኃይላቸው የበለጠ ክፉ ደዌ እየመሰላቸው በስጋት ይኖራሉ።

ሌሎችም ያለ ትዳር ይኖራሉ። ቀድሞ ተወዳጅ ምኞታዊ ሕልም የነበረው ዓመት አልፎ ዓመት ሲተካ ቀስ በቀስ በለዘ። እነርሱም እንደማይፈለጉና እንደማይፈቀሩ ይሰማቸዋል። ሌሎች ደግሞ ባል ወይም ሚስት በሞት በመለየታቸው ልጆችን ለማሳደግ ፍጹም ላጤዎችና በኃላፊነትም ሸክም ሥር እየተደቆሱ የሚኖሩ ሆኑ።

በእነዚህ ባለፉት ዓመታት ሁሉ በእግዚአብሔር ቅር ተሰኝተህ ለመማረርና ለመበላጩት ተፈትነህ እንደሆነ፤ እግዚአብሔር ከመጽሐፍ ቅዱስ በዚህ ክፍል ሊነግርህ የሚፈልገውን ላሳስብህ «ለሌዊ ነገድ ግን ሙሴ ርስት አልሰጠም። የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዳላቸው ርስታቸው እርሱ ነው» ኢያሱ ፲፫፡፴፫።

ይህንን ቁጥር ከአሪት ዘዳግም ፲፡፳ና ፱ ጋር ብታነፃጽር ስለ ትርጉሙ የበለጠ ትረዳለህ። በዚያም እንዲህ ታነባለህ «በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳን ታቦት ይሸከም ዘንድ፤ እርሱንም ለማገልገል በእግዚአብሔር ፊት ይቆም ዘንድ፤ በስሙም ይባርክ ዘንድ እግዚአብሔር እስከ ዛሬ ድረስ የሌዊን ነገድ ለየ። ስለዚህ ለሌዊ ከወንድሞቹ ጋር ከፍልና ርስት የለውም። አምላክህ እግዚአብሔር እንደ ተናገረው እግዚአብሔር ርስቱ ነው።» ለስግደት አገልግሎት ስለተጠሩ እነዚህ ሰዎች ታላቅ ክብር ተሰጣቸው። እግዚአብሔር የእስራኤል አምላክ ርስታቸው ነው። እርሱን ወረሰ፤ የእርሱ ምንጮች ሁሉ፤ ኃይሉ ሁሉ፤ በረከቱ ሁሉ በእነርሱ ላይ ይመጣል። በእነርሱም በኩል ወደ ሌሎች ይሸጋገራል። ከአምላካቸው ጋር ያላቸውን ኅብረት የሚከለክል ሌላ ተጨማሪ ግንኙነትና ኅብረት አልተፈቀደም። እርሱ ብቻውን ርስታቸው ነው። አምሮታቸው፤ ፍላጎታቸውና ምኞታቸው ደስታቸውም ሁሉ በእርሱ ላይ መመስረት አለበት። የእርሱንም አገልግሎት ያለ ማቋረጥ መቀጠል ይገባል።

በተጨማሪም፤ ሌዊውያን ለአገልግሎት ተጠርተዋል። «እርሱንም ለማገልገል በእግዚአብሔር ፊት ይቆሙ ዘንድ» ይላል። ሥራቸው ይህ ነው። አገልግሎታቸው በማድሪያው ነው። ከሌሎችም ጋር ያላቸው ግንኙነት አስታራቂነትና ገላጋይነት ነው። ይህም በሞላው ዓለም ከለው ኃይል ሁሉ የሚበልጥ ኃይል ነው። ለምስክርነት አገልግሎትም ተጠርተዋል። «በስሙም ይባረኩ ዘንድ» ይላል። እንደሚታወቀው ሁሉ አድራሽና መላሽ በይ ናቸው። ሰዎች ወደ እግዚአብሔር የሚሄዱበትና እግዚአብሔርም ወደ ሰዎች የሚደርስበት በይ ናቸው።

በአሪት ዘተልቁ ፴፭፡፪ እንደሚነግረን፤ ሌሎቹ ነገዶች በእግዚአብሔር ትዕዛዝ ለሌዊውያን አርባ ስምንት ከተሞች እንዲለዩላቸው ተደረገ። በማድሪያው

የሚፈጸም አገልግሎታቸውን ሲያበቁ ሌዋውያን ወደ እነዚያ ከተሞች ሄደው እዚያ ይኖራሉ። ከእግዚአብሔር ማደሪያ ታድሰው፣ በአገልግሎቱ ደስታና በእርሱም በውስጣቸው ማደር ክብር ተዋልተው ደውየሄዱበት የእግዚአብሔርን በውስጣቸው ማደር ቅድስናና ስሜት ተሸክመው ይጓዛሉ። በማደሪያው ሰውን ወደ እግዚአብሔር አመጡ። በከተማዎቹ እግዚአብሔርን ወደ ሰዎች አመጡ። ለሌዋውያን የተሰጠው ተወዳዳሪ የሌለው ክብር ይህ ነው። የስግደት ሕይወት፣ የአገልግሎት ሕይወት፣ የምስክርነት ሕይወት። «እግዚአብሔር የእስራኤል አምላክ ርስታቸው ነው።»

ጥቂቶቻችሁ የምትጠሩበት ሕይወት እንዲህ ያለ ነውን? ከምድሪቱ ርስት አልሰጣችሁም። ነገር ግን ሁሉን ነገር ሰጥቶአችኋል። እርሱ ራሱ ርስታችሁ ነውና ምን ይቀርባችኋል? ታዲያሳ፣ በዚህ ዓይነት መኖር ያደናግራልን? ይህ በእግዚአብሔር ላይ ማጉረምረምንና ማማረርን አይበታትነውምን? ወሰን የሌለው አዲስ አድማስ በፊትህ እንዳለ፣ ድንበር የሌለው የተድላ ኑሮም እንዳለልህ ይህ ነገር መንገዱን አይከፍትልህምን? ክርስቶስ የአንተ፣ አንተም የእርሱ መሆናችሁን መረዳት ብቻ ገለልተኝነትና ብቸኝነትህን አያስወግደውምን? የአለመፈለግንም ስሜት ወደ ታላቅ የልብ ተመስጦ አይለውጠውምን? ለሕዝብ ወደ ማደሪያው (ቤተ ክርስቲያን) እንድትገባ ወደ እግዚአብሔር ከተማና መንደር እንድትወጣ በዓለም ካሉት አገልግሎቶች ሁሉ ለሚበልጥ አገልግሎት (ለአስታራቂነት) ለራሱ ይፈልግሃል።

ሁለተኛም፣ የሌዊን ነገድ ለዚህ ክብር ያዘጋጃቸው ታሪክ በብሉይ ኪዳን ውስጥ የተለየ ፍቺ አለው። በእግዚአብሔር አስተዳደር ውስጥ ይህን የላቀ ስፍራ ለመያዝ ያበቃቸው ምን እንደሆነ እንድታይ እፈልጋለሁ። በአራት ዘፍጥረት ፴፬፣ ፳፭ — ፴፩ እንደምናነበው የአንድ አባትና እናት ልጆች የሆኑ ስምዖንና ሌዊ ነፍስ ስለገደሉ አባታቸው ያዕቆብ «በእናንተ ምክንያት በምድሪቱ ነዋሪዎች መካከል ስሜ ተዋረደ» ብሎ ዘለፋቸው። ያዕቆብ በሚሞትበት ወቅት ስንኳ በአልጋው ላይ ሆኖ «ኄካኔአቸውን፣ ቁጣና በቀላቸውን፣ አሳፋሪ ሥራቸውንም ከቶ አልረሳም ነበርና በአባትነት በረከት ፋንታ ረገማቸው «ሰይጅቻቸው የዓመፃ መሣሪያ ናቸው። ቁጣቸው ርጉም ይሁን፣ ጽኑ ነበርና፣ ኩርፍታቸውም፣ ብርቱ ነበርና። በያዕቆብ እከፋፍላቸዋለሁ፣ በእስራኤልም እበታትናቸዋለሁ» ዘፍጥ. ፵፱፣ ፭፣ ፯።

በስምዖንና በሌዊ የመጀመሪያ ታሪክ ውስጥ እግዚአብሔር ለወደፊቱ ምን ዓላማ እንደነበረላቸው የሚገልጽ አንዳች ነገር የለም። የፊተኛው ኑሮአቸውና ሥራቸው አሳፋሪ ነበር። በራሳቸው፣ በነገዳቸውና በቤተ ሰባቸው ላይ ውርደት አመጡ። ወዳጆች ሆይ፣ ደኅብያና ቅንቅን የበላቸውን ያለፉትን ዓመታት ግን እግዚአብሔር እንደሚያሳድሳቸው እውነተኛ ነገር አይደለም ወይ? የቆሸቹ፣ ያደፉና የረከሱ የሰው ልቦችን ወስዶ ያነፃ የለምን? በሸክላ ሠሪ እጅ የተበላሸውን ጭቃ ወስዶ ሌላ አዲስና የክብር ዕቃ አድርጎ ይሠራ የለምን? አዎን፣ በእውነት ይህን ሁሉ ያደርጋል። ያለፈው ታሪካችን እንደምንም አስቀያሚ፣ አሳፋሪ፣ አዋራጅ፣ ክርፋታምና ኃጢአተኛ ቢሆንም እግዚአብሔር በዚህ ዓለም አስተዳደሩና አገልግሎቱ ውስጥ

ከሁሉ የላቀውን ስፍራ እንዳይሰጠን አይከለክሉትም ፣ እርሱም እንዲከለክሉት አይፈቅድም ።

አዎን ፡ የመለወጫ ስፍራ አለ ። የሴዊ እርግግን ወደ በረከት የተለወጠበት ወቅት አንድ ቀን መጣ ። የስምዖን እርግግን ቀጠለና ነገዱም ፈጽሞ ተደመሰሰ ። ለሴዊ ግን እንዲህ አልነበረም ። እግዚአብሔር አምላክ ራሱ የሴዊውያን ርስት ሆነ ። ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል ? በአፊት ዘጸአት ፱፻ ፡ ፳፮ መልሱን እናገኛለን ።

እንደምታስታውሰው ሙሴ የእግዚአብሔርን ሕግ ከተቀበለበት ተራራ ሲወርድ ሕዝቡን ወደ ጣዖት አምልኮ አዘንብሎ አገኘው ። በሰፈሩም ደጅ ቆሞ ወደ ሠራዊቱ ሁሉ ጮኹ «የእግዚአብሔር ወገን የሆነ ወደ እኔ ይምጣ» አለ ። ሌዋውያን እሺ አሉ ፣ ንስሐ ገቡና ወደ እግዚአብሔር ተመለሱ ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ለበረከት ታተሙ ። እግዚአብሔርም ለከሆነት አገልግሎት የመረጣቸውና ርስታቸውም ራሱ መሆኑን ያበሰራቸው ያን ጊዜ ነው ።

የሁለቱ ወንድማማች መጨረሻ እንዴት ተለያየ ? አንዱ ንስሐ መግባት አቃተው ፣ ሁለተኛው ግን ንስሐ ገባና የእግዚአብሔርም መንግሥት ሥራ በሕይወታቸው ሁሉ ቀጠለ ። ሌዋውያን እግዚአብሔርን ምርጫቸው ያደረጉት በበረከት ምድር ሳይሆን በበረሃ ሳሉ እንደሆነ አስተውለው ። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ተስፋ ጨለማ መሰለ ። ዓላማውም ምን እንደሆነ በግልጽ አይታወቅም ነበር ። የወደፊቱ ጨለማ ነበረ ። ጉዞውም አድካሚ ፣ ኃጢአትና የጣዖትም አምልኮ በአካባቢያቸው በዝቶ ነበር ። ነገር ግን በዚያች ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ዘወር ብሎ ፊቱንም ፈለጉ ። በሕይወታቸው ውስጥ አሳሳቢና አጠራጣፊ በነበረች በዚያች ወቅት እግዚአብሔርን መረጡ ።

እግዚአብሔር ከዚህ ታሪክ እንዴት ያለ ክቡር ቃላት ሊነግራችሁ ይፈልጋል ! በእውነትም ለሁላችን ነው ። እግዚአብሔር ዓለም ሳይፈጠር በክርስቶስ መረጠህ ። ገና ሳትወለድ ስለ አንተ ሁሉንም አውቆአል ። በሕፃንነትና በልጅነት ወሬት ጠበቀህ ፣ በጎልማስነትና ሙሉ ሰው በሆንህበት ጊዜ ሁሉ ነበረ ። ከዓይኑና ከፊቱ ጥበቃ ውጪ የነበርክበት በሕይወትህ ዘመን ሁሉ አንዳች ደቂቃ አልነበረችም ። ከእርሱ ዝወር ባልክ ቁጥር እንኳን ዓይኖቹ ሁልጊዜ በአንተ ላይ ነበሩ ። ወዳጄ ሆይ ፣ ጉዞህ አድካሚ ፣ ብቸኝነት ፣ አስቸጋሪና ጨለማ ቢሆንም ፣ ባለፈው ጊዜ የደረሰብህ ሁሉ እንደምንም ቢሆን «አረማመደንና መንገደን እርሱ ያውቃል» የሚለውን አስተውል ።

በምድረ በዓው ፣ በኃጢአትና በጣዖት አምልኮ ተከበህ ሳለህ እጆችህን ለክርስቶስ ዘርግተህ ማናቸውም ጉዳይና ሰው ወደ ዓለም እንዳይጎትትህ እንቢ ያልክለት እግዚአብሔር በተለይ ያስታውስሃል ። በዚያን ቀን እግዚአብሔርን እንዴት ደስ ያለው ይመስልሃል ?

ከዚያ ወዲህ ያቀረበልህ ጥያቄ ይህ ነው «የራሴ በሆኑት ያፈቀድኩትን ልሠራ ባቸው ሕጋዊ አይደለም ወይ?» እዎን፤ የእርሱ ለመሆንህ ማረጋገጫ እጅህን ያወጣህለት ቀን ራስህን ለክርስቶስ አስረከብክ፤ ከዚያን ቀን ጀምሮ የእርሱ ነህ።

ለጥቂቶች፡ እግዚአብሔር ከምድሪቱ ርስት፤ ቤት፤ ምድራዊ መፈቀር አልሰጠም። የሚታያቸው መከራና ከባድ ሸክም የሞላበት ጉዞ ነው።

ምናልባትም የመከራና የጉስቁልና ጠባባዎች በሕይወትህ ስለ አሉ፤ እግዚአብሔር ስለ ስሕተትህ ሁሉ ሲቀጣህና፤ ለአገልግሎቱም ለዘላለም የማትረባ ነህ እያለ ሲያስታውስህ እንደ ነበረ ታምናለህ።

እንደ እውነቱ የሆነ እንደሆነ ግን ነገሩ ሌላ ነው። እግዚአብሔር የእስራኤል አምላክ ርስትህ ነው። ወደር የለሽ የሆነው ያንተ ዕጣ፤ የምሕረተኛውን አምላክ ጸጋና ፍቅር ታላቅነት መሞከር ነው። የማያጠራጥር ጌታህ መሆኑን በምድረ በዳህ መርጠኸው እንደሆነ፤ የአንተ ፋንታና ርስት የስግደት ኑሮ፤ የአገልግሎት ኑሮና የምስክርነት ኑሮ ነው። ለምሳሌ ያህል፡ በኋላ ጎጂነቱን በረጋገጠ ጋብቻ የተቆራኘ፤ በሕይወቱ ሁሉ የትዝታውን ሸክም እንዳዘለ ይኖራል። ይህም ሸክም ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ ሊሆን ይችላል። ስለዚህም የክርስቶስ ጸጋ ብቻ ሸክሙን ሊያነሳው ይችላል።

እግዚአብሔርን አመስግኑ። አንድ ሰው ተሰብሮ ደቅቆ ተስፋ ሲቆርጥ፤ ሊረዳና ሊጠገንም የማይቻል ሲመስለው፤ በሕይወቱ ሁሉ ይወዳቸው የነበሩት ሁሉ ከዙሪያው ሲፈረካከሱና እንዳልነበሩም ሲሆኑ፤ ቀድሞ ቤትና ትዳር በነበረበት ስፍራ አሁን ሌጣው በውድማ ሲቀር፤ በዚያን ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ሊረዳው እጁን ይዘረጋል ታል። የተበላሸውን ጭቃ አንስቶ ከቡር ዕቃ በማድረግ፤ ያደፈ የረከሰና የተሰበረ ሕይወትን ወስዶ ለጌታ አገልግሎት የሚረባ አዲስ፤ የክብርና የቅድስና መሣሪያ አድርጎ የሚሠራው እግዚአብሔር ይመስገን። እንዲህም ይላል «ከአሁን ጀምሮ እግዚአብሔር አምላክህ ርስትህ ፋንታህም ነው።»

ለሌዊ ነገድ የተሰጠውን ክብርና ለክብሩም ያዘጋጃቸውን ታሪክ ነገርኩህ። ያም ክብር በልባቸው ያሳደረውን ተስፋ ማስተዋል ይገባናል። «የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር እንዳላቸው ርስታቸው እርሱ ነው።»

በሌላ አነጋገርም ነገሩ እንደዚሁ እንዲሆን ከመጀመሪያ ጀምሮ ታቅዶአል። የደረሰላቸው ነገር አጋጣሚ ሆኖ ወይም በስሕተት የተደረገ ወይም ሁለተኛ ማዕረግ ምርጫ አልነበረም። ነገር ግን መንገዱና አሠራሩ በማትመረመር፤ ጥበቡም በማትታወቀው በእግዚአብሔር ምክር ነበረ።

የዚህ የነገሩ ክፍላችን ምሥጢር እንዲበራ የፈለግን እንደሆነ፤ በሐዲስ ኪዳን ውስጥ፤ ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች ቤተ ክርስቲያን የጻፈው መልእክት ለመጽሐፈ ኢየሱስ ማብራሪያ መሆኑን ደግመን እናስታውስ። በኤፌሶን ፩፣ ፲፩ና ፲፪ ስለ ጌታ

ችን ኢየሱስ ክርስቶስ እናነባለን፤ «እንደ ፈቃዱ ምክር ሁሉን የሚሠራ እንደ እርሱ አሳብ፤ አስቀድመን የተወሰነን በክርስቶስ ደግሞ ርስትን ተቀበልን» ይኸውም፤ በክርስቶስ አስቀድመን ተስፋ ያደረግን እኛ ለክብሩ ምስጋና እንሆን ዘንድ ነው» ይህ እነጋገር ገብቶሃል ወይ? «በክርስቶስ ደግሞ ርስትን ተቀበልን» የተመረጠ ርስትና ዕጣ ፋንታ፤ በእግዚአብሔር ምክር የተወሰነ ክፍል፤ እንደ ፈቃዱ የተመረጠ፤ እንደ አስተያየቱ የታቀደ ዓላማ፤ እንደ ፈቃዱ የታለመ ርስት ነው። ይህ ሁሉ ከማስተዋል በላይ የሆነ ነው። ለምን? ቢባል፤ «በክርስቶስ አስቀድመን ተስፋ ያደረግን እኛ ለክብሩ ምስጋና እንሆን ዘንድ ነው» ቀድሞ የነበረ፤ አሁንም ያው ያቋማችን ሁኔታ ገጽና አምሳል ይህ ነው። በኢየሱስ ክርስቶስ ርስትና ፋንታ አለን፤ እግዚአብሔር አምላክ ራሱ ርስታችን ነው።

ነገር ግን የአቋማችን ሁኔታ ከእግዚአብሔር አቋም ሁኔታ መግጠም አለበት፤ ኅብረታችን ፍጹም መሆን ይገባዋል። በኢየሱስ ያለን ርስት ፍጹም እንዲሆን ከተፈለገ ውጤት ሊኖረው ይገባል። ውጤቱም በኤፌሶን ፩፡፲፰ ተገልጦአል። በዚያም ክፍል ጳውሎስ ለሰሚዎቹ ይጻልያል። «ይህም የልባችሁ ዓይኖች ሲበሩ የመጥራቱ ተስፋ ምን እንዲሆን በቅዱሳንም ዘንድ ያለው የርስት ክብር ባለጠግነት ምን እንዲሆን ለምናምን ከሁሉ የሚበልጥ የኃይሉ ታላቅነት ምን እንዲሆን ታውቁ ዘንድ ነው» በክርስቶስ ያለን ርስታችን ክርስቶስ በእኛ ካለው ርስቱ ይዋሃዳል። እርሱን መቀበላችን፤ እርሱ እኛን ከመቀበሉ ይዋሃዳል።

በዚህ ምዕራፍ በተለይ ስለ እነርሱ ከተነጋገርኩበት ሰዎች መካከል የለህም ይሆናል። በሰዎች ግምት ጥቂቶቻችን «የታደሉ» እንባላለን። ምክንያቱም እግዚአብሔር ባማረ ትዳርና የተባረኩ ልጆች፤ ከድህነትም እንድንጠለል ከዓለማዊ ሀብትና ንብረት ሁሉን በማደል ባርከናል። ለራሴ የምናገረውን እነግርሃለሁ። እግዚአብሔር የሰጠንና ያለን ሁሉ ርስቱ የሆነውን እኛን ከማግኘት አያግዱትም፤ ጸጋውንና ፍቅሩንም ለልባችን አስፈላጊዎች ከመሆን አያስቀሩም። ለብቸኛ ልብ፤ ለጨለ መበትና በምድሪቱ ርስት ላልተሰጠው ሰው እግዚአብሔር እንዲህ ይላል «እግዚአብሔር አምላክህ ርስትህ ነው» ይህ እግዚአብሔርም፤ መልስ እንድትሰጠውና ልብህ በሙሉና አንተም ራስህ ያለ ጥያቄና ማመንታት የእርሱ መሆንህን እንድታስታውቅ ይጠብቅሃል።

በታደለ ቤትና ትዳር እግዚአብሔር ከእኛ ለባረካቸው አሁንም ቢሆን እግዚአብሔር የእስራኤል አምላክ ርስታቸው ነው። ሕዝቡን ሁሉ በሙሉ ፈጽሞ እስኪረከብ ይጠባበቃል። እርሱ ራሱ ከሰጠን ምቹትና ተድላ የተነሣ ራሳችን ርስቱ መሆኑን ብዙዎቻችን ክደነዋል። እግዚአብሔርም በብዙ ምድራዊ ነገሮች የተባረኩትን የብዙ ክርስቲያኖችን ልብ በጨለማና ፍርሃት እያኖረ ምድራዊና ሥጋዊ ነገሮች ሁሉ የሚገፋፋ ጥላዎች መሆናቸውን ሊያስረዳቸው የሚፈልገው ለዚሁ ይመስለኛል። የገዛ ርስቱን ስለሚከዱት እንደዚህ ያሉትን ሰዎች እግዚአብሔር ሊያምናቸው አልቻለም ይሆናል።

«እግዚአብሔር የእስራኤል አምላክ ርስታችሁ ነው።»

በዘላለም ፍቅር እጅግ ተወደድሁ
ያን ፍቅር ለማወቅ በጸጋው ተመራሁ።
ሰማያዊው መንፈስ እየቀሰቀሰኝ
ይህ እርግጥ መሆኑን ደግሞ አስተማረኝ።
ይህ የተሟላው ፍጹሙ ሰላም
ቅዱስ አመላላሽ አ አድራሽም
በዘላለም ፍቅር ዘወትር ሲወደኝ
እርሱ የእኔ ነው፣ እኔ የእርሱ ነኝ።
የእርሱ፣ የእርሱ ብቻ ለዘላለም
ጌታዬና እኔን ማንም አይለይም።
አ ብሩክ ዕረፍት በኢየሱስ ያለው
በወደደውም ልብ የሱስ የሚሞላው
ሰማይም ምድርም እርጅቶ ያልፋል
የንጋት ብርሃንም በምሽት ይዋጣል።
እግዚአብሔር እስካለ እኔም እስካለሁኝ
እርሱ የእኔ ነው እኔም የእርሱ ነኝ።

የደቀ መዝሙር ዋጋ ።

ኢያሱ ፲፬ ፣ ፲፬ ።

«የይሁዳም ልጆች በጌልገላ ወደ ኢያሱ ቀረቡ ። ቂኔዛዊውም የዮፎኒ ልጅ ካሌብ አለው ።— ለአምላክ ሰው ለሙሴ ስለ እኔና ስለ አንተ እግዚአብሔር በቃደስ በርኔ የተናገረውን ነገር ታውቃለህ ። የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ምድርን እሰልል ዘንድ ከቃደስ በርኔ በላከኝ ጊዜ እኔ የአርባ ዓመት ሰው ነበርኩ ። እኔም በልቤ የነበረውን ቃል መለስሁለት ። ከእኔ ጋር የወጡ ወንድሞቼ ግን የሕዝቡን ልብ አቀ ለጡ ። እኔ ግን አምላኬን እግዚአብሔርን ፈጽሜ ተከተልሁ ። ሙሴም በዚያን ቀን አምላኬን እግዚአብሔርን ፈጽመህ ተከትለሃልና እግርህ የረገጠው ምድር ለአን ተና ለልጆችህ ለዘላለም በእርግጥ ርስት ይሆናል ብሎ ማለ ። አሁንም ፣ እነሆ ፣ እግዚአብሔር ለሙሴ ይህን ቃል ከተናገረ በኋላ ፣ እስራኤል በምድረ በዳ ሲዘፋ ፣ እርሱ እንደ ተናገረኝ እግዚአብሔር እነዚህን አርባ አምስት ዓመት በሕይወት አኖረኝ ። አሁንም ፣ እነሆ ፣ ለእኔ ዛሬ ሰማንያ አምስት ዓመት ሆነኝ ። ሙሴም በላከኝ ጊዜ እንደነበርሁ ፣ ዛሬ ጉልበታም ነኝ ፣ ጉልበቴም በዚያን ጊዜ እንደነበረ ፣ እንዲሁ ዛሬ ለመዋጋት ለመውጣትም ለመግባትም ጉልበቴ ያው ነው ። አሁን እንግዲህ በዚያን ቀን እግዚአብሔር የተናገረውን ይህን ተራራማ አገር ሰጠኝ ። አንተ በዚያ ቀን ዒና ቃውያን ታላላቆችና የተመሸጉ ከተሞችም በዚያ እንዳሉ ሰምተህ ነበር ፤ ምናልባት እግዚአብሔር ከእኔ ጋር ይሆናል ፤ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረኝ አሳድጻቸዋለሁ ።

ኢያሱም ባረከው ። ለዮፎኒም ልጅ ለካሌብ ኬብሮንን ርስት አድርጎ ሰጠው ። ስለዚህም የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ፈጽሞ ስለተከተለ ኬብሮን እስከ ዛሬ ለቂኔዛዊው ለዮፎኒ ልጅ ለካሌብ ርስት ሆነች ። የኬብሮንም ስም አስቀድሞ ቂርያት አርባቅ ትባል ነበር ። ይህም አርባቅ በዒናቅ ሰዎች መካከል ከሁሉ ከፍ ያለ ነበረ ። ምድሪቱም ከውጊያ ዐረፈች ።» ኢያሱ ፲፬ ፣ ፯ — ፲፩ ።

መጽሐፈ ኢያሱ ምዕራፍ አሥራ አራት አንድ ድንቅ የሆነ ታሪክ ይዞአል ፤ ታሪኩም ፣ አንድ ሰውዬ በሰማንያ አምስት ዓመት ዕድሜው የምድሪቱን በሕዝብ መካከል ማከፋፈል አቋረጠና ፣ እግዚአብሔር ከአርባ አምስት ዓመት በፊት ተስፋ የሰጠውን የራሱን ዕጣ ክፍል ለመቀበል ከሕዝቡ መሥመር ብቅ እንዳለ ይናገራል ።

በመጽሐፍ ቅዱስ ካሉት ታሪካዊና ታላላቅ ሰዎች ካሌብ አንዱ ነው ። የታላቅ ነቱም ምሥጢር ምንኛ ጥልቅና ትሁት ነበረ ፤ ታላላቅ ሰዎች ለመታወቅ የሚያዳግቱ ቁልፍልፎችና ተመሳጣሪዎች አይደሉም ። ግን ግልጽና ትሁታን ናቸው ። እውነተኛውን የእግዚአብሔርን ሰው እንደ መጽሐፍ ልታነበው ትችላላህ ። በእግዚአብሔር መንፈስ በተከፈቱ ዓይኖች እንደዚህ ያለውን ሰው ትልቅነት ልታይ ትችላላህ ።

አምላካዊ አደራረግና የአንዋኑዋር ሥርዓቶች ዘላለማዊ የመንፈሳዊ በረከትም አቋ ሞቹ የማይለወጡ ናቸው። እግዚአብሔር አምላካችንን እንደ ከሌብ በፍጹም ልባችን መከተል ብንማርና ብናደርግ በኑሮህና በኑሮዬም የሚደርስልን ዋጋና ፍሬ የዚሁ ዓይነት እንደሚሆን እርግጠኛ ነኝ። የካሌብ አምላክ፣ የእኛም አምላክ ነው።

የምንመኘው፣ የምንጎንጎላትና የምንጠበቀው ሁሉ፣ በጎልማስነት የነበረን እምነት በሽምግልና እንዳይለወጥ፣ ዕድሜ እየጨመርን በሄድን ቁጥር ጌታን ማየታችን እያደገ እንዲሄድ፣ የሕይወት ጉዞም ወደ ማለቅ ሲቃረብ፣ ያለፈውን አሰላስለን በቃኝ ሳንል፣ ከጠላት ጋር አዲስ ውጊያም ለመጋጠም ዝግጁዎች እንድንሆን ነው። የዚህ የብሉይ ኪዳን ሰውዬ «ታላቅ ልብ» ዓይነተኛ ምኞት ይህ ነበረ። እስቲ ተመልከተን እንረዳው እንደሆነ የትልቅነቱን ምሥጢር እንመርምር።

ይህ የእግዚአብሔር ሰው የማይናወጥ እምነት ነበረው። በአሪት ዘጉልቁ ፲፫ እና ፲፱ እንደተጻፈው፣ ከአርባ አምስት ዓመት በፊት ወደነበረው አላዛኝና አላፋፊ የእግዚአብሔር ሕዝብ ታሪክ እንመለስ። ምድረ በዳውን በአጭር ጊዜ ውስጥ አቋርጦው ቃዴስ በርኔ ወደምትባል ስፍራ ደረሱ። ይህችም ምድር እግዚአብሔር ተስፋ ባስደረጋቸው ምድር ድምበር ላይ ነበረች። ነገር ግን በበረሃው ጉዞ ጊዜ ልባቸውን ያሻከረው ጥርጣሬ፣ ሰላዮችን ወደሚሄዱበት አገር እንዲልኩ አስገደዳቸው። እንደ ምታስታውሰው፣ ከየነገዱ አንድ አንድ ሰው፣ በጠቅላላው አሥራ ሁለት ሰዎች አገሪቱን እንዲሰልሉ ተላኩ።

ስድስት ሰዎች ታት ሙሉ ዘረው ክሰለሉ በኋላ ሁለት ዓይነት መረጃ አቀረቡ። የብዙዎች ወገን መረጃና የአነስተኞች ወገን መረጃ ነበሩ። ብዙዎቹ መረጃ አቅራቢዎች አገሪቱ ወተትና ማር እንደምታፈስ አረጋገጡ። ሆኖም አስፈፊ የሆኑ ኃያላን ጀግኖች አሉባት አሉ። «ነገር ግን በምድሪቱ የሚኖሩ ሰዎች ኃያላን ናቸው፤ ከተሞቻቸውም የተመሸጉ እጅግ የጸኑ ናቸው፤ ደግሞም በዚያ የኋናቅን ልጆች አየን» ዘጉልቁ ፲፫፣ ፳፰። የኋናቅ ልጆች ረጃጅምና ጀግና ዘር ናቸው፤ ደግሞም እንዲህ አሉ «ወደእነዚያ ሕዝብ እንወጣ ዘንድ አንችልም» በካሌብና በኢያሱ የቀረበው የአነስተኞች ወገን መረጃ በዚያች ምድር ኃያላን መኖራቸውን አረጋገጠ። ነገር ግን በእግዚአብሔር አመኑ። «እግዚአብሔር ከወደደን ወተትና ማር ወደምታፈስሰው ወደዚች ምድር ያገባናል እርስዋንም ይሰጠናል» አሉ። ዘጉልቁ ፲፱፣ ፳። «ማሸነፍ እንችላለንና እንወጣ፣ እንወረሰው» አሉ። ዘጉልቁ ፲፫፣ ፴።

እነዚህ ሰዎች የብዙዎቹ ወገን ያዩትን ሁሉ አይተዋል። ነገር ግን ልዩነት ሆነ። የብዙዎቹ ወገን የኢያሱ ግን የኃያላኑን ጉልበት ከእግዚአብሔር አወዳደሩ። የብዙዎቹ ወገን ተንቀጠቀጡ። ሁለቱ ግን አሸነፉ። የብዙዎቹ ወገን ታላላቅ ኃያላንና ትንሽ አምላክ ነበሩአቸው። ካሌብ ታላቅ አምላክና ትንንሽ ኃያላን ነበሩት። በእምነቱ ውስጥ ማመንታት ነበረበት «እግዚአብሔር ከወደደን ...» አለ። ይህ ማመንታት ግን በእግዚአብሔር የመጠራጠር ነገር አልነበረም። ግን የመዋረድና የትህትና

ነበረ። እግዚአብሔር ከወደደን፣ ሲል ወደኋላው ተመልሶ በበረሃው የተደረገውን የአንድ ዓመት ጉዞ ያስታውሳል። በበጉ ደም ከግብፅ የወጣበትን ቀን አስታወሰ። በቀን በደመና ዓምድ፣ በሌሊት በእሳት ዓምድ የሚመራቸውን ታማኝነት አስታወሰ። እግዚአብሔርም ሕዝቡን እንደ ወደደ አወቀ። «ስለዚህ እናሸንፋለን።»

የሕዝቡም ጩኸት «ወደ ግብፅ እንመለስ» የሚል ነበረ። በግብፅ የነበሩበትን ገባርነትና ባርነት ረሱ። በቀረው ጉዞአቸው ያለውን መከፈና አደጋ ለማስወገድ ብለው እግዚአብሔርን አቃለሉ። ስለዚህ በእምነትና በመታዘዝ የሚወረሰውን ምድረ በረከት ከካሌብና ከኢያሱ በቀር ከግብፅ ከወጡት ከነዚያ ትውልድ ማንም እንደማይገባበትና እንደማይወርሳት እግዚአብሔር በግልጽ ነገራቸው።

እግዚአብሔርም ስለ ካሌብ እንዲህ አለ «በፊያዬ ካሌብ ግን ሌላ መንፈስ ከእርሱ ጋር ስለሆነ ፈጽሞም ስለ ተከተለኝ እርሱ ወደ ገባበት ምድር አገባዋለሁ። ዘሩም ይወርሳታል» ዘኁልቁ ፲፬፣ ፳፬። በአርባ አምስቱ አድካሚ የምድረ በዳ ጉዞ በማያቋርጥ ችግር፣ የዘወትር ትግሎችና ባልተፈጸሙ ተስፋዎች ዘመናት ሁሉ ካሌብ ይህን ተስፋ እንደ ክቡር ሀብት በልቡ ጠበቀ። በሕዝቡ ማጉረምረም መካከል ካሌብ በፍጹም ልቡ እግዚአብሔርን መከተል ዓላማው አደረገ። የሃይማኖት አባት እንደ ነበረው (እንደ አብርሃም) «ለእግዚአብሔርም ክብር እየሰጠ፣ የሰጠውንም ተስፋ ደግሞ ሊፈጽም እንዲችል አጥብቆ አየተረዳ፣ በእምነት በረታ እንጂ በአለማመን ምክንያት በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል አልተጠራጠረም» ሮሜ ፱፣ ፩ - ፳፩። ካሌብ በሙሴ እንዲያምፅ ማባበል ዋጋ የለውም። ከአጉረምራሚዎች፣ ከተጠራጣሪዎችና ከማያምኑ መካከል ተገኝቶ አያውቅም። የግብፅ ነጭና ቀይ ሽንኩርት ከማራቸውም መካከል አልተገኘም። ለእግዚአብሔር ካልታዘዙትና ጣዖት ካመለኩት ውስጥ አልተገኘም። የመታዘዝን ዋጋና ሽልማት አይቶአል። ይህም ለቀረው ሕይወቱ በእውነት ሊጠብቀውና እግዚአብሔር ተስፋ ወደሰጠው አገር እስኪገባ ድረስ ይበቃዋል።

በእግዚአብሔር እውቀት የተሞላና በእርሱም በፍጹም ልቡ በአመነ ሰው መብትና ሥልጣን ይህ ሰው በሰማንያ አምስት ዓመት ዕድሜው ከመስመሩ ፈንጠር ብሎ ብቻውን ሲቆም የታየባት ያች ወቅት ምንኛ ግሩም ትሆን ይሆን? ብዙ መከራዎች ደርሰውበታል፣ በትግሉም ተስፋ ሊያስቆርጡት ያሰቡትን ሁሉ አሸነፈ። እርሱ ሲናገር መስማት ምንኛ ያስደስታል! አሁን፣ ከአርባ አምስት ዓመት መጠባበቅ በኋላ ከብዙ የነፍስ ጭንቀት በኋላ፣ እግዚአብሔር በዚያን ቀን እንደተናገረው ይህን ተራራማ ክፍለ ሀገር ስጠኝ አለ። ስንታችን ሰማንያ አምስት ዓመት እስኪሞላን እንደ ምንኖር አላውቅም። ነገር ግን ወደ ሕይወታችን መጨረሻ ስንደርስ የካሌብን እምነት የመሰለ፣ እግዚአብሔር እንደሚወደኝ በማወቅ በማይናወጥ ማረጋገጫ የተመሠረተ እምነት ይኖረኝ እንደሆነ ወይንም ስንት ዓመት እንደምኖር እግዚአብሔር ብቻ ያውቀዋል። አይወደንም ወይ? በእኛስ ደስ አይለውም ወይ? ወደ ቀራንዮ መስቀል ተመልከት። አይወደንም ወይ? በእውነቱ፣ እግዚአብሔር እኛን የወደደበትን ፍቅር

ከጥርጣሬ በላይ አድርጎ አሳይቶአል ። ይኸውም «ገና ኃጢአተኞች ላለን ክርስቶስ ስለ እኛ ሞተ ።»

ኢየሱስን አየሁ ለአጭር ሰዓት
ከእርሱ በስተቀር ጠላሁኝ ተውኩኝ ።
በእርሱ ተያዘ የመንፈሴ እምነት
የተሰቀለውን ሰርክ በማየት ።

ስለዚህ ጉዳናው ቢጨልም፣ ቢሻክር፣ ብቸኞችም ብንሆን እግዚአብሔር ዘወትር እንደሚወደን እናውቃለን ። በጉዞው መጨረሻም ሽልማቱ እንደሚሆንልንና በእምነት በትዕግሥትም ተስፋውን እንደምንወርስ እናውቃለን ። ነገር ግን እምነታችን ያወላውላልና ወዮልን ። ከኑሮ ትግል የተነሳም እንጠወልጋለን ። ሁልጊዜ ጥንቁቆችና ዘወትርም ወደ ኢየሱስ የምናይ አይደለንም ። የግብፅ አምሮት እንደገና ተሰምቶናል፤ አምላክ ይቅር ይበለንና በጎልማስነታችን ጊዜ የነበረው የተውነውም የኑሮ ፈንጠዚያ ሁሉ አሁንም ደጋግሞ ይታወስናል ። ከእግዚአብሔር ጋር ለመራመድ በምናደርገው ትግል ዘወትር ድፍረተ ቢሶች ሆነናል ። ብዙ ጊዜ አጉረምርመናል ። የክርስቲያን ኑሮ መከራና አስቸጋሪ ነው እያሉ ከሚያማርሩትና ከሚያጉረመርሙት ሠራዊት ጋር ተባብረናልና እግዚአብሔር ይማረን ። በአቋማችን ሁኔታ የእግዚአብሔር ልጆች ብንሆንም በተፈጥሮና በአንዋኑዋራችን በኩል በእግዚአብሔር ጸጋ ብቻ የጻኑ ኃጢአተኞች መሆናችንን ስንረዳ በእግዚአብሔር ፊት ራሳችንን ማዋረድ ይገባናል ።

የክርስቲያንነት ጓደኞቼ ሆይ፣ ወደ ኢየሱስ እንደገና እስቲ ለአጭር ጊዜ ስንኳ ተመልከቱ ። ከምን አዘቀት እንዳወጣችሁና እንደአዳናችሁ አስታውሱ ። ወደ ልባችሁም የመጣውን ሰላም አስታውሱ ። እምነታችሁም የተገነባበት ጥልቅ መሠረት «እግዚአብሔር አንድያ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲሁ ወደአልና» ዮሐ. ፫፡፲፮ የሚለው ክፍል ነው ።

የክሌብ ጉልበት እንዳልደከመ አስተውል ። ይህ አስገራሚ ምዕራፍ በቁጥር አሥራ አንድ ላይ፣ ክሌብ በሰማንያ አምስት ዓመት ዕድሜው ልክ የአርባ ዓመት ዕድሜው እንደ ነበረ ሁሉ ጉልበታም መሆኑን ይነግረናል ። እንዲህ አለ «ሙሉም በላከኝ ጊዜ እንደ ነበርሁ፣ ዛሬ ጉልበታም ነኝ፤ ጉልበቴም በዚያን ጊዜ እንደነበረ፣ እንዲሁ ዛሬ ለመዋጋት፣ ለመውጣትም ለመግባትም ጉልበቴ ያው ነው» የማይናወጥ እምነቱ የማይደክም ጉልበት ሰጠው ። ይኸው የእግዚአብሔር የራሱ ኃይል ነው ። ለጉዞው መከራ ሁሉ የሥጋ ክንድና ጉልበት አይበቃም ። ቢሆንም ይህ ሰው ገና ሊታገል፣ ሊዋጋና ሊሠራ ይችላል ። ይህም ሁሉ ሆኖ ገና በእግዚአብሔር ኃይል ተሞልቶአል ። አንድ ሰው ይህን ነገር ሊናገር ቢችል የሚለው እንዲህ ነው «የውጭው ሰውነታችን ቢጠፋ እንኳ የውስጡ ሰውነታችን ዕለት ዕለት ይታደሳል» ፪ኛ ቆሮ. ፬፡፲፮ ።

ሙሉ ሰው ሆኖ በዕድሜዬም እኩሌታ አባትና እናት ሊሆኑኝ ከሚችሉ፣ በእርጅናም ምክንያት ከቤት መውጣት ከተሳናቸው፣ በሥጋቸውም ድኩማን ከሆኑ፣ ወደ እግዚአብሔር ቤት ወደ ቤተ ክርስቲያንም መሄድ ከቃታቸው በአእምሮ ከዛሉ፣ በእምነት ግን ብርቱዎችና ጎልማሶች ከሆኑ ሰዎች መገናኘት ለእኔ ምንኛ ከቡር ነገር ነው። ምድራዊ ኑሮዬ በዚህ ዓይነት እንዲፈጸም እመኛለሁ። አንተሳ? ብርቱ፣ ደፋር፣ ታማኝና በእምነት ጸንቶ «መልካሙን ገድል ተጋድዬአለሁ፣ ሩጫውን ጨርሻለሁ፣ ሃይማኖትን ጠብቄአለሁ» ማለት ድንቅ ነው። ካሌብ በፍጹም የማያወላውል እምነት ስለነበረው የማይበገር ጉልበትና ኃይል አገኘ።

የእርሱም ሽልማት የተሟላ ድል ነበረ። በኢያሱ ፲፭፣ ፲፬ ምድሪቱን ከተካፈሉት ሁሉ ካሌብ ብቻ ጠላትን ፈጽሞ ለማባረር እንደቻለ እናገኛለን። ሌሎቹ ያልተሳካ ሙከራ አደረጉ። በመጽሐፈ ኢያሱ የመጨረሻ ክፍሎች እየተደጋገመ «ከምድሪቱም ጠላትን ፈጽሞ ሊያሳድዱአቸው አልቻሉም» የሚል ስለምናነብ አሳዛኝ ታሪኮችን እናገኛለን። የብረት ሰረገሎች አየሉባቸው፣ ይህንንም ብዙ ጊዜ ተጽፎ እናገኛለን። ካሌብ በወረሰው ዕጣ ውስጥ ግን ሦስት ኃያላን ሕዝቦች ቢኖሩም ድል አደረጋቸው። እግዚአብሔርን ፈጽሞ የተከተለ ሰው ሁሉ ውጊያውን ሁሉ ፈጽሞ ድል ይነሣል።

ጠላትን ማባረርና ማሳደድ ብዙዎቻችን ስላልቻልን፣ ይህን ጉዳይ በእግዚአብሔር ፊት ሆነን እንመርምር። በሰላምና በደስታ ሰዓታችን መራራ ኃፍረት የምናፍርበት ጠላት በውስጣችን እያደበ ይኖራል። በጦር ልብሳችንና በሕይወታችን ያሉትን እንከፍና ደካማ ቦታዎችን ያውቃል። ነገር ግን ጠላትን ከሕይወቴ ማስወገድ የማልችልበት ምክንያት፣ አብዛኛውን ጊዜ ጌታዬን በፍጹም ልቤ ያልተከተልኩት ስለሆነ መሆኑን አረዳለሁ። መንፈሳዊ ጉልበትን የሚያንጠባጥብብን ቀዳዳ ባይኖረን ኖሮ፣ የመንፈሳዊ አቋማችን ሥር ባይቆፈር ኖሮ ጠላቶች ሁሉ በጠፉ ነበር። የተሟላ ድል የሚገኘው ፍጹም በሆነ ታዛዥነት ነው። ጠላትን ለማባረርና ለማጥፋት እንዳንችል ያደረጉንን የቅድስና የታዛዥነት ማፍሰሻ ቀዳዳዎቻችንንና ስንጣቂዎቻችንን፣ እንዲሁም እርሱን የመከተል መሰናክልና ስብራት ሁሉ ልባችንን የሚመረምር እግዚአብሔር ብቻ ያውቃቸዋል። ግን እግዚአብሔር ይቅር ይበለን፤ መንፈስ ቅዱስም ልባችንን ያብራ። ካሌብ እግዚአብሔርን ፈጽሞ ተከተለና ጠላትን ፈጽሞ ደመሰሰ።

ሌላ ነገር ደግሞ ስለ ካሌብ ተገንዝብ። ከቶ የማያልቅ በረከት ተቀበሉ። ለሴት ልጁና ለባልዋም የሚያከፍል ትርፍ ርስት እንደ ነበረው ከምዕራፍ አሥራ አምስት እናነባለን። እግዚአብሔር ከሰጠው ርስት አዲሶቹ ጎጆ ወጪዎች የሚተዳደሩበትን ርስት ሰጣቸው። የላይኞቹንና የታችኞቹን ምንጮች ሰጣቸው። ካሌብ «መልካም መዓዛ ያለው ያትክልት ስፍራ ነበረ» ለማለት ይቻላል። የልቡ አቋም ይህ ነበረ። የኑሮው በረከት ለሌሎች ደረሰ። ወደ ሌሎችም ጎረፈ። ለሌሎችም የሚያከፍል የበረከት ምንጮች ነበሩት።

ልብህ አይራብም ወይ ? እንዲህስ አይልምን ? «ጌታ ኢየሱስ ሆይ ፡ እኔንም እንዲሁ አድርገኝ» የእኔ ልብ ይመኛል ። ከእግዚአብሔር ጸጋ ከተቀዳው ብሩህነትና መቻል የእርጅናን ዘመን ደረሰ ፡ እግዚአብሔር ከሰጠን ስወታዎችም ትዳር ለሚይዙ ተተኪዎች ማካፈል ምንኛ ጸጋ ነው ። የጸጋን ፡ የበረከትንና የድልን መንገድ ለሌሎች ማስተማርን መቻል ፡ በእነዚህም ነገሮች ሳላፍር በከንፈሬ ብቻ ሳይሆን ከጣፋ ጭና ክርስቶስን ከሚመስል የአንዋኑዋር ልምምድ መናገርን መቻል ፡ አ ፡ ይህን የመሰለ የእርጅና ዘመን ።

የተወደዳችሁ ወዳጆቹ ፡ የዚህ ሁሉ ምሥጢር የሚከተለው ነው ። ካሌብ ከቶ ያልተቀነሰ ፍቅር ነበረው ። በአርባ ዓመት ዕድሜው ምድሪቱን በጎበኘበት ጊዜ አንዲት ስፍራ ልቡን ማረከችው ። የማረከችውም በፍሬዋ ፡ በወተትዋ ወይም በማርዋ አልነበረም ። ለዚህ ለታላቁ የሃይማኖት አርበኛ እነዚህ ሁሉ ውራጅና ሁለተኛ ማዕረግ ናቸው ። የስፍራዋም ስም ኬብሮን ነበረ ። በተላላጠና በተመላለጠ ተራራ ማና ዓለታማ ክፍለ ሀገር ናት ። በእርስዋም ጽኑ ምሽጎችና የኃያላን ኃያል ይገኙበት ነበር ። አብርሃም ድንጋኑን በዚያ ተክሎ ነበር ። እግዚአብሔር አብርሃምን እዚያ ፊት ለፊትና አፍ ለአፍ አነጋገረው ። በዚያም ፡ እግዚአብሔር የምድሪቱን መውረስ ተስፋ ለአብርሃም ሰጠ ። «ኬብሮን» ማለት ፡ አንድነት ፡ ፍቅርና ሕብረት ማለት ነው ። ካሌብ የወደዳት ስፍራ እርስዋ ነበረች ። ሁላችንም ፈልገን ማግኘት የምንመኝና የምትገባን ስፍራ ናት ።

እግዚአብሔር ለሕዝቡ የሰጠ ተራራማ የሆኑ ፡ በጽኑ ምሽግና በብርቱ ኃይል የሚጠበቁ ፡ ሰይጣን ግን በሚቻለው ሁሉ እንዳያገኙት የሚከላከላቸው ስፍራዎች አሉ ። እግዚአብሔር ለሕዝቡ ከሰጠው ርስት ፡ ሰይጣን በከፊል ሊያስቀርና በሚፈልጉት በማናቸውም ነገር ሊለውጥ ይታገላል ። ሜዳዎቹን ፡ ሸለቆዎቹን ፡ ማሩንና ወተቱን ይሰጣቸዋል ። ክርስቲያኖች ወደ ኬብሮን ተራራሲገፉ ሰይጣን ሊያይ ፡ ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሚገኘው አንድነት ፡ ፍቅርና ኅብረት የበለጠ ነገር አለመኖሩን ክርስቲያኖች ተረድተው ወደዚያ ሲያመሩ ዲያብሎስ ሲያይ የመጨረሻዋ ወታደርና ጥይት እስክትቀረው በሙሉ ኃይልና መሣሪያ ሊዋጋ ታጥቆ ይነሣል ።

የካሌብ ትዕግሥት ፡ እምነትና ፍጹም ማሸነፍ ምሥጢር ይህ ነው ። ከአርባ አምስት ዓመት በፊት በኬብሮን ያለውን የደቀ መዝሙር ዋጋ አየ ። እርሱም ከሁሉ የበለጠ ሽልማት ነው ። በዚህ ስፍራ እግዚአብሔር ሰውን ፊት ለፊት ተገናኘ ፤ ካሌብ ፡ ከእግዚአብሔር ዘንድ አንድነት ፡ ፍቅር ፡ ኅብረትና ተወዳዳሪ የሌለው በረከት የሚገኝበትን ስፍራ አየ ። ስለዚህ ፡ መከራውና ጦርነቱ ከሁሉ የሚበልጥ ቢሆንም ፡ ኬብሮን የግሉ እስክትሆን ድረስ ገፋበት ።

«ስለዚህም የእስራኤልን አምላክ እግዚአብሔርን ፈጽሞ ስለተከተለ ኬብሮን እስከ ዛሬ ለቋኔዛዊው ለዮፎኒ ልጅ ለካሌብ ርስት ሆነች» ኢያሱ ፲፪ ፡ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

በሙላት መኖር ።

ኢያሱ ፲፯ ፡ ፲፰ ።

«የዮሴፍ ልጆች ኢያሱን እኔ ብዙ ሕዝብ ስለሆንሁ እስከ አሁንም እግዚአብሔር ስለ ባረከኝ ለምን አንድ ክፍል አንድም ዕጣ ብቻ ርስት አድርገህ ሰጠኸኝ? አሉት። ኢያሱም ብዙ ሕዝብስ ከሆንህ ተራራማውም የኤፍሬም አገር ጠብቦህ እንደሆነ ወደ ዱር ወጥተህ በፈርዛውያንና በራፋይም ምድር ለአንተ ስፍራ መንጥር አላቸው። የዮሴፍም ልጆች ተራራማው አገር አይበቃንም። በሸለቆውም ውስጥ ለሚኖሩት፣ በቤትሳንና በመንደሮች በኢይዝራኤልም ሸለቆ ለሚኖሩት ከነፃናውያን የብረት ሰረገሎች አላቸው አሉት። ኢያሱም የዮሴፍ ወገን ለሚሆኑ ለኤፍሬምና ለምናሴ አንተ ብዙ ሕዝብ ነህ፤ ጽኑም ኃይል አለህ። አንድ ዕጣ ብቻ አይሆንልህም። ነገር ግን ተራራማው አገር ለአንተ ይሆናል፤ ዱር እንኳ ቢሆንም ትመነጥረዋለህ፤ ለአንተም ይሆናል። ለከነዓናውያንም የብረት ሰረገሎች ቢሆኑላቸው የበረቱም ቢሆኑ ታሳድዳቸዋለህ አላቸው።» ኢያሱ ፲፯ ፡ ፲፱ — ፲፮ ።

እንደምታስታውሰው የመጽሐፈ ኢያሱ የመጨረሻ ክፍሎች የእስራኤል ልጆች ምድረ ከነዓንን የሚከፈሉበት የርስት አከፋፈልና አወራረስ ሥርዓት ይገልጻሉ። የምድሪቱን ለየነገዱ ስለማከፋፈል፣ የቃል ኪዳንም ድንኳን በአገሪቱ አማካይ ስፍራ በሺሎ ስለመተከሉና የኃጢአት ፍርድ የወንጀለኛ መማጽኛ ከተሞች ስለመቋቋም ይናገራል። ከምድሩ አከፋፈልና አወራረስ ብዙ የምንማራቸው ነገሮች አሉ።

ማደሪያው በመሃል አገር ተተክለ። እግዚአብሔር በሕዝቡ መካከል ነበረ፤ ሕዝቡም በስግደት በዙሪያው ይገኛሉ። ይህ አደራረግ የክርስቲያኖች ስግደት ዓላማ መሠረት የሆነው ጌታችን ኢየሱስ መሆኑን ያስታውሰናል። የምንሰግደው ለእግዚአብሔር ነው እንጂ ለቤተ ክርስቲያን ወይም ለወግ አይደለም። በየአሁዱ ጌታችን በአለበት አንሰበሰባለን። እርሱ እንዲህ ብሎአልና «ሁለት ወይም ሦስት በስሜ በተሰበሰቡበት እዚያ በመካከላቸው እገኛለሁ።» ማቴ. ፲፰ ፡ ፳።

የእስራኤል ልጆች ነገዶችም በማደሪያው ዙሪያ ተደረጉ፤ ከምድሪቱም የተሰጣቸው የርስት አቀማመጥ በበረሃው ጉዞ ጊዜ በማደሪያው ዙሪያ እንደ ነበረው ዓይነት ነው። ለእያንዳንዱም ነገድ ርስትና ክፍል እንደሚገባቸው ተሰጠ። ለእኛም በክርስቶስ የጸጋ ስጦታ መጠን ለእያንዳንዳችን ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታ ተሰጠን። ጸጋ የሚሰጠው ሁልጊዜ እንደ ስጦታው መጠን እግዚአብሔር ለሰጠን ስጦታ የሚገባ ጸጋ እንጂ ለሰውየው ተሰጥሶና ችሎታ እንዲመች ወይም ሰውየው ለማድረግ የሚፈልገውን ነገር እንዲያስችለው አለመሆኑን እንረዳ።

በመጽሐፈ ኢያሱ ምዕራፍ ፲፮ እንደተጻፈው ስለ ዮሴፍ ልጆች አንዋኑዋርና የኑሮ ሁኔታ ስናጠና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያለውን ርስታችንን ለመውረስ እንድንከተለው የሚገባንን ሥርዓት ለማስተዋል እንድንችል ሐሳቤን ላጠቃልል ።

በመጀመሪያ ከሁሉ አስቀድመን ቅር የተሰኙበት ምክንያት እንመልከት ። ቁጥር ፲፱ እንዲህ ይላል «የዮሴፍ ልጆች ኢያሱን እኔ ብዙ ሕዝብ ስለሆንሁ እስከ አሁንም እግዚአብሔር ስለ ባረከኝ ለምን አንድ ክፍል አንድም ዕጣ ብቻ ርስት አድርገህ ሰጠኸኝ ? አሉት ።» ይህ ነገድ ለማማረር የተገደደበት ምክንያት ትልቅ ሕዝብ ስለ ነበረ ነው ። ስለዚህ የተሰጣቸው ክፍልና ዕጣ ለታላቅነታቸው ተገቢና ተስማሚ አልነበረም አሉ ። ያለፈው ዘመን በረከት የበለጠ ዋጋ ያስገኛል ብለው ተመኩ ። ለተሰጣቸው ቁራጭ ርስት የላቁና የበዙም እንደሆኑ አሰቡ ፣ ለማደግና ለመስፋፋት ለክርናቸውም ማስደገፊያ ተጨማሪ መሬት ፈለጉ ። በተጨማሪም ከቁጥር ፲፮ እንደ ምናነበው በተሰጠቸቸውም አነስተኛ ክፍለ ሀገር ከነፃናውያን ገና አሉ ። እነርሱም የብረት ሰረገሎች አሏቸውና የማይወገድ መሰናክል ነው አሉ ። ጠላት በአገሪቱ ይኖራል ።

እርግጥ ነው ፣ የዮሴፍ ልጆች ዮርዳኖስን ከተሻገሩት ሕዝብ ናቸው ። ምድረ ከነዓንን በመውጋትም ተከፍለዋል ። እንዲያውም የኢያሱ የራሱ ወገን ናቸው ። ኢያሱ የዮሴፍ ልጅ ከነበረው ከኤፍሬም ወገን ነው ። ስለዚህ የሚከሩበት ምክንያት ፣ መብትና ሥልጣንም አላቸው ። በዚህ ምክንያት ታላቅ ሕዝብ ነን ብለው አሰቡ ። ነገር ግን የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ መለኮታዊ ባውዛ አበራባቸው ። ከእግዚአብሔር ሠራዊት ውስጥ ለይቶ መቀበል የሚገባቸውን ትክክለኛ ዋጋ ይሰጣቸዋል ። «አይበቃንም» ብለው አጉረመረሙ ። የማጉረምረማቸውም ምክንያት መሠረቱ የከነዓናውያን በምድሪቱ ተንጀርግው መኖር ነው ።

የአንድ ክርስቲያን ጠባይና ሁኔታ የቤተ ክርስቲያን አባል መሆን ወይም የክርስቲያናዊ ማኅበር አባል በመሆኑ ሊፈረድና ሊረጋገጥ አይቻልም ። መንፈስ ቅዱስ እያንዳንዳችንን አጥብቆ ይመረምራል ፤ ልብና ኩላሊትንም ይበረብራል ። በመላው ዓለም እየዞርህ በብዙዎች የሚከበር ፣ የሚመሰገን ፣ የሚፈራና የታወቀ ቤተ ክርስቲያን ወይም ክርስቲያናዊ ድርጅት አባል መሆንህን ልታወፈ ትችላለህ ። በእግዚአብሔር ፊት ግን እነዚህ ነገሮች የማይጠቅሙ ፈጽሞም ዋጋ የሌላቸው ሆነው ይታያሉ ። የእግዚአብሔር ብርሃን በነፍሳችን ላይ ሲያንፀባርቅ የነበረን የክብርና የዝና አከሊለ ብርሃን ከእኛ ይገፈፋል ። እግዚአብሔርም እያንዳንዳችንን ለየብቻ እንደሚመረምረን እናገኛለን ። ታላቅነት ከቤተ ክርስቲያን አባልነት ወይም ኅብረት ክፍል የለውም ። ለእግዚአብሔር የሚያስደስት ታላቅነት ለቅድስና ኑሮ የሚደረግ የማያቋርጥ ትግል ነው ።

ይህ በዮሴፍ ልጆች የደረሰው ዛሬም በብዙዎች ሕይወት ውስጥ ተደጋግሞ ይደርሳል ። የዮሴፍ ልጆች በዕጣቸው አልተደሰቱም ። ለችሎታቸውና የተፈጥሮ ተሰጥአቸው በቂና ተገቢ ዋጋ አላገኘም አሉ ። የሚያገለግሉበት ሰፊ የአገልግሎት

ስፍራና መብት ፈለጉ። እንደ እውነቱ የሆነ እንደሆነ ግን በተሰማቸው ክፍል እንኳ ገና ጠላት ተንሰራፍቶ ይኖራል።

የአንተም ቅርታ የዚሁ ዓይነት ሳይሆን አይቀርም። ለችሎታህ ተገቢ ሥራ አላገኘህምን? በተሰጠህ ዕጣ አልረከህምን? ጌታን ለማገልገል የበለጠ ሰፊ ዕድል ለማግኘት ትወራሚለህን? ልብህ በተለይ የወንጌል መልእክተኞችን ጣቢያ አተኩሮ ይመለከታልን? የእግዚአብሔር ቃል ባውዛ በነፍስህ ውስጥ ጠላት ሥር ሰዶ ተንጀርግን እንዳለ ያሳይሃል። እንዲያውም እግዚአብሔር የሰጠህን ርስት በሙሉ አልወረሰክ እንደሆነ መንፈስ ቅዱስ ይግለጥልህ።

«ከነዓናውያንም በምድሪቱ ይኑሩ» ጠላት በጣም በርትቶአል። ዋናውም ቁም ነገር ልታስወጣቸው አልቻልክም። ብዙ ጊዜ እንዲህ ትላለህ «ይህ ሁሉ ለእኔ ችሎታ አነስተኛ ስለሆነ ከቤቴ ራቅ ብዬ መሄድ ቢቻለኝ፣ የጊዜውም ሁኔታ ትንሽ ልዩ ቢሆን፣ ከዚህች አነስተኛ ሥራዬ ብላቀቅ ኖሮ ይሻለኝ ነበረ። እግዚአብሔር የሰጠኝ ይህ ጠባብና አወናባጅ ዕድል ተስማሚዬ አይደለም።»

ዛሬ እግዚአብሔር ሲናገርህ በሕይወትህ ያለው ችግር ለችሎታህ በቂ ወይም ተስማሚ ስፍራ ማጣትህ ሳይሆን ባለሀበት ስፍራ በይበቃኛልነትና በሙላት አለመኖርህ መሆኑን አታይም ወይ? ሰይጣን ምድሪቱን አብርህ ይጋራል። ስለ እርሱ ችላ ብለህ ለአንተ የእግዚአብሔር መንገድ ወይም ዓላማ ያልሆኑትን ትልልቅ ነገሮች ትፈልጋለህ። የወደድከውን ያህል ወደ ልጓሙ ዛብ ልትገነጠራ ትችላለህ፣ የእግዚአብሔር መንፈስ ግን ያግድህና የቃሉን ባውዛ በሕይወትህ ያበራል። ባለሀበት ስፍራ በይበቃኛልነትና በሙላት እስክትኖር ድረስ፣ በተሰጠህ የዕጣ ስፍራና አገልግሎት የተሟላህ እስክትሆን፣ በክርስቶስም በልብህ እስክትፈጸም፣ ጠላትም እስኪሸነፍ ድረስ በቆምህበት ቦታ እንድትቆይ ይይዝሃል።

ይህን ሁሉ ችላ ብለህ የእግዚአብሔርንም ማገጃ ወርውረህ ልትጥል እንዴም ትችላ የታወቀ ነው፤ ጫፍዋን ብቻ በጥርስህ ይዘህ የእግዚአብሔርን የአመራር ሥር ዓት እምቢ ልትል ትችላለህ፤ ወደ በለጠና የተሻለ ስፍራ ልትገባ ትችላለህ፤ ለሚሲዮናዊ (የወንጌል መልእክተኛ) ማኅበር አመልክተህ ወደ ሌላ አገር ልትሄድ ትችላለህ፤ ነገር ግን አሁን ባለሀበት በመሟላት ባትኖር፣ ወደ ተላክህበት አገር ስትደርስ በከባድ ኀዘን ጥላ ሥር ትሆናለህ። መጨረሻውም ለአንተ ብቻ ሳይሆን፣ ለሌሎችም አሳዛኝ ፍጻሜ ይሆናል። ምክንያቱም፣ ለላከህ ማኅበር ባይታወቅም፣ ከአንተና ከእግዚአብሔር በቀር ማንም ባያውቅም፣ በልብህና በአንዋኑዋርህ ያለው ጠላት ገና አልተሸነፈም፣ የድል ግርማም በሕይወትህ አልተገለጠም፣ አልተውለበለምም።

በእግዚአብሔር ቃል ካላቸው ቅርታ የተነሣ እነዚህ ሰዎች የተሟላ አንዋኑዋር እንዲያገኙ እዚህ ላይ ታላቅ ጥሪ አለላቸው።

አንድ ሰው «ይህን ተገንዝቤዋለሁ፣ ደግሞ ይገባኛል፤ ነገር ግን ይህ ሁሉ እንደምን ይፈጸማል?» ይለኝ ይሆናል። እስቲ የግልን ኑሮ አሸንፎ ስለመኖር እንድት

ረዳ ላብራራልህ = ኢያሱ የቀረጸትን ቅርታ ምን እንደ አደረገ በቁጥር ፲፭ ላይ አስተውል «ብዙ ሕዝብስ ከሆንህ ወደ ዱር ውጣ፤ ለአንተም ስፍራ መንጥር» በዚህ አነጋገር ንቀት እንዳለበት እገምታለሁ = «ታላቅ ሕዝብ ነኝ ካልህ፤ ጽኑና ብርቱም ነኝ ብትል፤ በተሰጠህ ዕጣ ውጪ ጥብቱ ያልተያዙ ስፍራዎች ሞልተዋል = ምንም ዱር ቢሆንም» አለ ኢያሱ «ዱሩን መንጥር፤ ዛፎቼንም ቁረጥ»

«እርሱስ ይሁን» አሉ፤ የዮሴፍ ልጆች «ይህ ሁሉ ደግ ነው፤ ነገር ግን ዱሩም ተመንጥሮ ስፍራው ገና አይበቃንም፤ ጠላትም በሸለቆዎቹ ተንሰራፍቶአል = ለእርሱም የብረት ሰረገሎች አሉት»

«በጣም ጥሩ» አለ፤ ኢያሱ «እጅግ ታላቅ ሕዝብ ነህ አይደለምን? ይህን ያህል ታላቅ ኃይል ካለህ ተጠቀምበት = ተራራዎቹ የአንተ ናቸው = ዛፎቼን ቁረጡ፤ ሸለቆዎቹም ይሆኑልሃል» ይህ ሐሳብ በኢያሱ ፲፯፣ ፲፰ ይገኛል ለከነዓናውያንም የብረት ሰረገሎች ቢሆኑላቸው የብረቱም ቢሆኑ ታላቁዳቸዋል።

ይህን ተስፋ አስቆራጭ መግለጫ አየህ ወይ? ከትልቅ ወገን ወይም ማኅበር ነን እንላለን፤ የእነዚህንም የክብር አክሊል ስላለን ታላቅ ሕዝብ ነን ልንል እንችላለን = «ደግ ነው» ይለናል ጌታችን «ትልቅ ነኝ ብለህ ታስባለህ፤ ጠላትን አስወጣ፤ በተሰጠህ ዕጣ ውስጥ ባለህበት ስፍራ ስለ ጠላትህ አሁን ምን በማድረግ ላይ ትገኛለህ?» የቃሉ ጥሪ ለውጊያና ለድል የማያቋርጥ፤ የማይራራ፤ የማያዳና የማይታክት ነው = «ዛፎቼን ቁረጥ» ይላል = የእግዚአብሔር ቃል እምነት፤ የኃጢአትን ሥር መደብደብ አለበት = የደረቀው፤ የሞተውና የበሰበሰው እንጨት ተለቅሞ ወደ እሳት ይጣል = ያደረብን መንፈሱ አስፈላጊውን ኃይል ሁሉ ስለ አለው፤ አስቸጋሪ መስሎ የሚያፈጥን ሁሉ ለእምነታችን ምላሽ እግዚአብሔር ምን ማድረግ እንደሚችል የሚያስረዱን ናቸው።

አዲስ ስፍራ፤ የተሻለ ዕድልና ለሥራው የተከፈተ ትልቅ በር ለምትፈሉት ሁሉ ጌታ እንዲህ ይላችኋል = «እንዳታይ የሚጋርዱህ በሕይወትህ ያሉ ዛፎች ምን ይሆኑ? እድገትህን የሚያጨናግፉ ድልንም የሚነጥቁህ ዛፎች እንዴት ይደረጉ? ቁረጣቸው፤ መንጥራቸውም» የክርስቶስ መስቀል ወደ ኃጢአትና ርኩሰት ሁሉ ሥር ጠልቆ እንዲገባ ፈቅዶህለታልን? በእንዋኑዋርህ ባሉ ዓመፃዎች ሁሉ ሥር ላይ ክርስቶስ ምሳራን እንዲያሳርፍበት ጠይቀኸዋልን?

በረከታችንንና ድላችንን የሚሰርቁትን እነዚህን ነገሮች እያንዳንዳችን ለየግላችን እናውቃቸዋለን = ጌታ እንዲህ ይላል «ታላቅና ኃይል ሕዝብስ ከሆንህ በኃይልህ ተጠቀም፤ የቃሉንም ምሳር በሕይወትህ ባለው ኃጢአት ሥር አሳርፍበት» ይህን ትምህርት እስክንማር ድረስ ታማኞች የምንሆንበት ከዚህ የበለጠ የአገልግሎት ችሎታ የለም፤ ከዚህ የተሻለ ዕድልም የለም = እግዚአብሔር ባየረህና በሰጠህ ስፍራ የሚገባህን ከማድረግህ በፊት ለተሻለ ዕድል አታልቅስ = ክርስቲያን እንደመሆንህ ትዳርህ ጣፋጭ፤ ተወዳጅና ግልጽ ብሩህም ነውን? እንደዚህ ካልሆነ፤ እንዳይ

ሆን በሚከለክለው ሁሉ ሥር ላይ ምሳሩን አሳርፍበትና ቁረጠው። ጠላትን አስወጣ፤ አባርር። በተሰጠችን አነስተኛ ክፍል ማሸነፍ ካልቻልን እግዚአብሔር ለበለጠ ነገር ከቶ አያምነንም።

በመስቀሉ ምክንያትና ብርሃን ብናይ፣ ለመሆኑ ጠላት በምድሪቱ ሊኖር መብት አለው ወይ? በነፍሱ ላይ መብቱ በቀራንዮ አልተወሰደበትምን? በእግዚአብሔር ልጅ ሕይወት ውስጥ ኃጢአት የእግሩ መረገጫ የምታህል ርስትና መብት የሌለው መሆኑ እውነተኛ ነገር አይደለምን? ሁሉን ቻይ አምላክ በአለበት ሰይጣን አቅም የሌለው መሆኑ እውነተኛ ነገር አይደለምን? በደሙ፣ በሞቱና በትንሣኤው ምክንያት ጠላትን ፈጽሞ እንዲያጠፋ ለክርስቶስ መብትና ሥልጣን አልተሰጠውምን? በሚያድርብን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል እያንዳንዱን ፈተና ለማሸነፍ ጉልበት፣ ለእያንዳንዱም ሥቃይ ጸጋ፣ መከራንም ሁሉ ለማሸነፍ ኃይል አልተሰጠንምን?

እርግጥ ነው፣ እግዚአብሔር ይመስገን ታላቅ ሕዝብ ነን፣ ሆኖም የዮሴፍ ልጆች ባሰቡት ዓይነት አይደለም። እነርሱ፣ ስለ ታላቅነታቸው፣ ዝናቸውና ወገናቸው ታላቅነታቸውን ገመቱ። እኛ ግን በልባችንና በሕይወታችን የክቡር ጌታችን ኃይል፣ ሥልጣንና የበላይ ንፁህነት አለ። አሁን የቆምከበትን በኃይሉ አሸንፈህ፣ ባለሀበት ስፍራ ያለውንም ጠላት ስታሸንፍ፣ ዕድህን ያስፋፋል። ከበለጠ የአገልግሎት ዕድል ጋር የእግዚአብሔር ኃይል ምንጭ የበለጠውን ይጨመርበታል። እግዚአብሔር ዕድላችንን ቆጥቦ፣ ወስኖ የሰጠን፣ እኛ የተወሰነና የተቆጠበ ጸጋ ስለጠየቅነው ይመስለኛል። ነገር ግን በእግዚአብሔር ፈቃድ ለሚደረገው ሥራ ሁሉ የሚስማማና የሚበቃ ጸጋ አለ።

ክርስቲያን፣ ለክርስቶስ ያለውን ችሎታውን እንዲያሟላለትና እንዲያሰፋለት የልቡ ጸሎት «አምላኬ ሆይ፣ እንደ መድኃኒቲ አድርገኝ» የሚል እንዲሆን ይጸልይ። መንፈስ ቅዱስ ችሎታውን እንዲጨምርለት ክርስቲያን ይጸልይና የተጨመረለት ጸጋ የበለጠ ዕድል እንደሚሰጠው ይገነዘባል። ይህን አድራጎት አየህ ወይ? ለሚያድርብህ ለክርስቶስ ችሎታህ የማይሰፋና የማይስፋፋ እንዳይመስልህ ላስታውስህ። ክርስቶስ በእኛ የማደሩ ችሎታ እንደ ላስቲክ ይወጠራል ይሰፋልም። ዓመታቱም እየጨመሩ ሲሄዱ እርሱም ይጨምራል።

በቅርብ ጊዜ የሮቤርት ሙሬይ ማክ ቼይንን ማስታወሻዎች ሳነብ ነበርሁ። ይህ ታላቁ የእግዚአብሔር ሰው በሰላሣ ዓመት ዕድሜው ሞቶ ወደ ክብር ስፍራ ከመሄዱ በፊት ስለ ሥራውና አገልግሎቱ የሚገልጽ እጅግ ብዙ መጻሕፍት ጽፎትቶልናል። ማክ ቼይን እንዲህ ሲል ጸለየ «ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ፣ ልቤና አእምሮዬ እንደ ወንድምና እህት እየተደጋገፉና እየተቃቀፉ አንድነት ይደጉ፣ በዘመኑም የልቤ ስፋት ችሎታና የአእምሮዬ ማስተዋል እየጨመሩ ይሂዱ» ይህ በእያንዳንዱ ክርስቲያን ሕይወት ሊደርስ የሚገባና ደግሞም የሚደርስበት የተባረከ እውነተኛ ነገር ነው። አንዳንዶች ሰዎች በእግዚአብሔር መንፈስ ተሞልተናል ይላሉ። ወዳጆቹ ሆኑ፣ ይህ ብሩክ እውነተኛነት ነው። ሁላችንም ከልባችን እንዲሁ እንድንል

አመኛለሁ። ነገር ግን ብዙዎቻችን የተሞላነው የችሎታችንን ያህል ብቻ ነው። ዓመት አልፎ ዓመት ሲተካ የእርሱ ሙላት እየዉመረ ይሄዳል። የጸጋውንና የኃይሉን ውቅያኖስ ጥልቀት ልትለካ ከቶ አትችልም።

አዎን፤ ለጸጋው ያለህ የችሎታህ መጠን ሊጨምርና ሊሰፋ ይችላል፤ ጸጋም ሲበዛ ልብህ ይሰፋል፤ እግዚአብሔርም ለትልቅ ኃላፊነትና ዕድል ሊያምንህ ይችላል። ብዙ ሰዎች ለአገልግሎት ብዙ እውቀት እያለን ትንሽ ዕጣና ሥራ ተሰጠን እያሉ ያጉረመርማሉ። ከፍ ያሉ ነገሮችን ይፈልጋሉ። ወዳጆቹ ሆይ፤ ትልቅ ኃይልና ጸጋ ለመቀበል ተገቢውን ትምህርት እስክትማሩ እግዚአብሔር በላችሁበት አቋም ሊያቆያችሁ ይፈልጋል። የበለጠ ጸጋ፤ የልብ ስፋት፤ ፍቅርና የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ በሕይወትህ ሲታይ፤ እርሱ የሚከፍትልህ የአገልግሎት በርም ታላቅ፤ ግሩምና ፍሬያማ ይሆናል።

አንድ ሰው «ኢየሱስን ለመቀበል ልቤ በይበልጥ እንደምን ይሰፋል? ብሎ ቢጠይቀኝ መልሴ የሚከተለው ነው። «የእግዚአብሔርን ጸጋ ለመቀበልና የመንፈስ ቅዱስም በውስጥህ ማደር የሚለካው በእምነትህና በታዛዥነትህ አኳኋን መጠን ነው» ከእርሱ በብዛት ለመቀበል ብትፈልግ የደረቀውንና የሞተውን ዛፍ ቁረጥ፤ ዱሩን መንጥር፤ ድልን የሚነጥቁህን ነገሮች አስወግድና ጸጋም በሕይወትህ ይፈሳል፤ ይጎርፋልም።

መታዘዝ፤ በሥርዓት መኖርና እምነት በበዛ መጠን፤ ከጌታ ኢየሱስ መተላለፍም በተሟላ መጠን ጌታ ኢየሱስን በበለጠ ለመቀበል ልባችን ጨምሮ ይሰፋል። ይህ የመስፋፋት ሕይወት ፍጻሜ የለውም፤ እስክትፈነዳ ድረስ በእርሱ ታድጋለህ፤ ነገር ግን አትፈነዳምና አትፍራ። ዛሬ ከኢየሱስ ጋር ብትራመድና በዛሬው ቀን ወደ ሙሉ መታዘዝ ብትደርስ ነገ ልብህ የበለጠ ይስፋፋል፤ ለበለጠም ነገር ልትታዘዝ ትጠራለህ።

ዛሬ በሁሉም ነገር ለእግዚአብሔር ታዘዝ፤ ጠላትን አስወጣ። የቃሉንም ምሳር በእምነት በዛፋ ሥር ላይ አሳርፍ፤ ለነገም ችሎታህ ለክርስቶስ ይስፋፋል። በማናቸውም ጊዜ ቢሆን ክርስቲያን ወይ ያድጋል ወይም እየሟሸሸ ይሄዳል። ከቶ እንደ ነበረ አይቆይም። ስለሚታዘዝና ምሳሩንም በኃጢአት ሥር ሊያሳርፍ ስለወሰነ በችሎታ ያድጋል፤ ወይም ከማይረባ የሃይማኖት ትምህርትና ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ በሆነ የቤተ ክርስቲያን ሥርዓት በቀዘቀዘ የብረት ግድግዳ በስተጀርባ እስኪቀር ድረስ ይሟሸሻል።

እውነት በይመስልም ብዙ ጊዜ እውነት መሆኑን የምታገኘው ነገር አለ። የሌሎችን ሕይወት ስትመረምር በተለይ የራስህን መርምርና አነጻጽር። ጸጋ በሕይወቱ እያደባ የሚሄድ ሰው በዚያኑ ጊዜ እርሱ ራሱ በራሱ ግምት አያነሳ እንደሚሄድ ይሰማል። እንደዚህ ያለውን ሰው ብዙ ጊዜ አታየውም። የምታየው ያደረበትን ጌታ ነው። ነገር ግን የመታዘዝና በሥርዓት የመኖርን ጎዳና የሚንቅ፤ በሕይወቱም

በለው ኃጢአት ሥር ላይ ምሳር የማያኖርና ከጌታው በመተሳሰር በመንገዱ ሁሉ አብሮት መራመድን እምቢ የሚል ሰው በመንፈሳዊነቱ እያነሰ ይሄዳል። ለሕይወት ያለው ችሎታ እየሟሸሸ ይሄዳል፤ በእርሱም ያለው ጸጋ መገለጥ ከጊዜ ወደ ጊዜ እያነሰ ይሄዳል። እንዲህ ያለ ሰው እያደገና እየጨመረ የሚሄደው በራሱ ግምትና ታላቅነት ብቻ ነው።

የሚያድገውን ክርስቲያን እይ! ራስህ ስታድግገ ተመልከት! የዚህን መልእክት ሥራና ሥልጣን በዚሁ ዘመናችንና በሕይወታችን ካላገኘን በመንፈሳዊነታችን እንጠወልጋለን። የክርስቲያን ዕድገት የሚገኘው በመንፈሳዊነት በመስፋፋት፤ የበለጠ ጸጋ በመቀበል፤ በአብ፣ በወልድና በመንፈስ ቅዱስም ለበለጠ ሥራ ዕድልና ምስክርነት ስንታመን ነው።